

Beretning v. årsmødet 2019

Så er det igen tiden at give et overblik over, hvad der er sket siden vi sidst havde årsmøde. Meget har man kunnet deltage i – og meget har man kunnet læse om i kirkebladene – og så er der jo en hel masse der foregår ind imellem det hele. Også mere end jeg ved – og kan berette om her. Men i årsberetningen vil jeg forsøge at komme lidt fugemasse imellem nogle af de små og store begivenhedsmosaikker året har bestået af.

Noget af det, der foregår, som knap er så synligt i vores kirkeblad, på hjemmeside og i nyhedsbreve, men hvor vi er aktivt til stede og repræsenterer Odense Valgmenighed, er i Folkekirkens Tværkulturelle samarbejde i Odense. FTS, som det også omtales, har til formål at drive et arbejde blandt asylsøgere, flygtninge og indvandrere med henblik på at fremme en folkelig og kirkelig integration på tværs af etniske og religiøse forskelle. Her er vi, sammen med de øvrige folkekirker i Odense, en del af baglandet, og vi er repræsenteret i bestyrelsen af Verner Kirkegaard, og med – som noget nyt – Vibeke Scheibye som suppleant. Vi skylder fra menighedsrådet at rette en stor tak for deres/Jeres indsats i den sammenhæng – tak fordi I vil repræsentere Odense Valgmenighed i det arbejde.

Persondataforordningen har været den sorte sky på himlen i året, der er gået. Egentlig er det jo en ordning, der er til for at passe på os alle sammen. Og meningen med, at vi skal behandle data ordentligt og med respekt er også helt ok. Men truslen om store bøder og straffe, hvis man ikke håndterer det rigtigt, og ikke har de rette tekster på hjemmesiden, de rigtige underskrifter i mappen osv. kan næsten give søvnløse nætter. – Men Lone – vores regnskabsfører har sammen med Pia Strandridder fra Rødding, der er jurist og kasserer i Foreningen af Grundtvigske Valg- og Frimenigheder, udarbejdet skabeloner til:

- Ekstern privatlivspolitik
- Orientering til menighedens medlemmer
- Orientering om cookies
- Intern privatlivspolitik
- Tavsheds- og samtykkeerklæring bestyrelsen
- Tavsheds- og samtykkeerklæring medarbejderne
- Oplysninger om behandling af persondata til medarbejderne
- Datafortegnelse

... alt sammen noget EU kræver, at vi har styr på

..... Det har været en kæmpe hjælp med deres arbejde – ikke bare for os her i Odense, men for hele landets frie menigheder. Det giver rigtig god mening at være med i en forening på tværs af landet, når vi kan være fælles om opgaven og om udgifterne til en hjælp, der kommer alle til gavn. Det foreløbige arbejde blev præsenteret på Årsmødet i foreningen i Vallekilde i starten af juni. Vi var kun to herfra Odense. Måske årsmødet 2019, som er i Sdr. Næraå lørdag den 25. maj, og kun den ene dag, kan trække flere med? Der ligger tilmeldingsblanket i den lille stue, Rane Willerslev er foredragsholder og som

sædvanlig betaler vi for de af vores medlemmer, der ønsker at deltage.

Også samarbejdet med de fynske valg- og frimenigheder fungerer godt. Der er god hjælp mellem menighederne med præsteafløsning, som især i øjeblikket kommer Sdr. Nærå, der er uden præst, til gavn. Vi var i september vært for fællesgudstjenesten, hvor vi havde kombineret gudstjenesten med fælles frokost og åbning af en udstilling med Henrik Sandstrøms billeder. Og i januar deltog vi herfra i Kertemindes-Dalbys jubilæumsgudstjeneste.

Vejstrup Valgmenighed har meldt sig som vært ved efterårets fællesgudstjeneste. Vi håber mange har lyst at tage med.

Vi formænd i de fynske valg- og frimenigheder har skabt et netværk med hinanden, så der er blevet et sted man kan finde sparring eller viden om, hvordan andre griber en opgave eller en udfordring an. En god støtte, også når der træder nye formænd til.

Forud for sidste årsmøde havde Inger orlov til fordybelse, og havde brugt tiden i selskab med Hergé og Tintin. Det fik Brandts Klædefabrik og Hergé-udstillingen dér glæde af. Men det gjorde vi bestemt også. I april havde vi et Tintin og tærter arrangement med 105 deltagere, og opgaven med tærtebagning blev delt ud til højre og venstre og mange bidrog. Et imponerende tærtebord – og ikke mindst en imponerede indføring i Hergé og persongalleriet omkring Tintin. Hold da op, det var flot. Og i juni havde vi igen glæde af Ingers viden og passion, da vi var på Brandts udstillingen med vores egen personlige guide, Inger. Også en fantastisk dag. Tak for at dele din passion med os Inger.

Forrige år havde Annalise, vores kirketjener, taget initiativet til en arbejdsdag her i kirken, som blev både hyggelig – og en stor succes. Så stor at vi gentog den i april. Her fik vi blandt andet ordnet lysestager, rensede fliser, syet nyt betræk til bænken i den lille stue, pudset vinduerne - et ganske stort arbejde, som måtte suppleres med en ekstra arbejdsdag for vinduespudserholdet. Sådant en dag gør det tydeligt, hvad fællesskab også er. Det kan godt anbefales at deltage i.

Vi fik kigget videre på alt det historiske materiale, der lå i gemmerne på loftet. Og så dukkede persondata-skyen lige op igen. For hvad må vi gemme – og hvordan?

Det er så vigtigt med historien – vi skal følge med tiden og være parate til at forandre os, men det er vigtigt at kende historien. Nogle har en masse viden om historien i hovedet. Dem der har været med længe. Men for os, der ikke har været med i så mange år, så er der ting, det er svært at få overblik over.

Jeg fik lidt sved på panden – fordi jeg fik fornemmelsen af at stå for foden af et bjerg bestående af en masse bestanddele af Odense Valgmenigheds historie. Et bjerg der ikke bare lige var til at bestige, og som vi i menighedsrådet ikke helt havde udstyret og energien til at klatre op på og få overblikket over. Og tanken meldte sig om hvordan vi bringer styr på den historie, vi selv er med til at skabe? Hver gang vi tager en beslutning om noget nyt og en forandring, så har vi føjet et kapitel mere til historien.

Men også her er der hjælp at hente blandt vores medlemmer. Vi har fået nedsat et lille hårdtarbejdende historieudvalg bestående af Arne Rasmussen og Claus Rønlev. De er med det samme gået i gang med både at få styr på kirkebøger fra det brandsikre skab, der skal til rigsarkivet. Men de er også gået på jagt efter den viden, der ikke står skrevet – men som er hos de ældste medlemmer vi har. Jeg håber I også får nogle hyggelige stunder i belønning for det store arbejde. Der skal i hvert fald lyde en stor tak til Claus og Arne, fordi I vil påtage Jer det vigtige stykke arbejde. Hvis der er sved på min pande – så er det ikke længere historiarbejdet, der er årsagen. Det er landet trygt i Jeres hænder.

Fyraftenssangen har også været en medlemsbåret aktivitet siden vi startede i 2012. I foråret 18 var Alis Egekjær tovholder – og inspireret af maratonsangen på tv en lørdag i juni, meldte Ulla Kjær Kaspersen sig til stå for efterårets fyraftenssang. Det har været nogle spændende værter og sangeftermiddage. Tak for Jeres indsats. Der er aktuelt ikke nogen, der har meldt sig til at stå for fyraftenssang, og måske har det haft sin tid her hos os. Vi skal jo ikke gøre det bare fordi vi plejer. Det er som om det har bredt sig rundt om i byen, så man nu kan synge fællessang mange steder. Onsdag morgen i FOF, tirsdag aften i Byens Højskole – vores nye nabo - og også i ODEON er der indimellem mulighed for at deltage i fællessang.

Men skulle nogen have lyst at stå for det – er det en enkel sag at genoptage aktiviteten. Torsten trak et kæmpelæs ved sidste års Odenseudgave af maratonsang, som havde holdt flyttedag og fået flere samarbejdspartnere. De sidste år havde det været afholdt i juni i Farvergården, i begyndelsen både i samarbejde med DGI og Odense Højskoleforening – og senest uden DGI. Men ved at flytte til august kunne det kobles som et arrangement i samarbejde med Den fynske Opera, Ny Vestergade, Galleri Rasmus og Odense Højskoleforening. Det blev en bragende succes med kø langt ud på gaden. En stor tak til dig Torsten for det arbejde du lagde i at få fyldt indhold i en hel dag med sangværter og pianister – og for også at sætte et aftryk for Odense Valgmenighed i den sammenhæng. Jeg ved du allerede er godt i gang med dette års planlægning. Vi har herfra suppleret arbejdsgruppen med Hanne fra menighedsrådet – og Jørgen var og er også med, selvom det vist er Ny Vestergadekasketten han har på i det selskab.

Foredragsweekenden, som har været på plakaten i mange år, har også været på pause. Sidste år havde vi ikke foredragsweekend. Det viste sig, at det kunne vi ikke undvære, så den aktivitet er genoptaget, og lige om lidt – på fredag – tager vi hul på foredragsweekenden "For fremtidens skyld" med 60-70 tilmeldte.

Vi nyder så stor glæde af al den musik, vi har her i kirkerummet. Men inden vi retter blikket mod alle de, professionelle musikere, vil jeg lige fremhæve, at der ofte er nævnt fra organist-vikarer, den gode sang, der er til gudstjenesten. Og sådan har det vist altid været. På vores hjemmeside ligger et ikke helt nyt sammenskriv af artikler fra Bjørn Krab-Johansen og Holger Mejlberg, hvor der står om sangen i Odense Valgmenighed: *Først i begyndelsen af 1886 købtes en grund, og den 19. december samme år blev kirken indviet.*

En ung pige bemærkede ved indvielsen, at der intet orgel var, dertil svarede hendes far, en ældre præst fra byen: "Nej, min Datter. denne Menighed kan nok synge foruden, de synger alle med af Hjertens Lyst." Kirken, der dengang lå meget frit i byens udkant, er stadig menighedens samlingssted ved søndagens gudstjeneste. Nu har vi et stort orgel, men menigheden synger stadig med af hjertens lyst."

Det er muligt, det er sagt før – måske endda mange gange – men der er grund til at sige det igen. Vi føler os meget heldige, og vi sætter så stor pris på den musik, vi har til vores gudstjenester i kraft af både organist og kirkesanger – Carsten og Finn. Det er altid spændende hvilken musik og hvilke instrumentvalg de har fundet, til at danne ramme om søndagens salmer og Ingers gode prædikener. Det hele sat i en dejlig ramme af blomster, lys og imødekommende smil, som Annelise møder os med. Og af og til suppleret med en overraskelse til kaffen; som da Inger for nyligt havde fortalt om en tradition med pandekager til kyndelmissen. Ja - så havde Annalise bagt Rasmus Klumphøje stabler af pandekager. Tak Inger, Carsten, Finn og Annalise – I er bare et godt hold!

Der er mange, der fortjener at få en tak for at vi kan være Odense Valgmenighed og det fællesskab, vi er. Der er mange opgaver at løse og mange ting at bakke op om, både i hverdagen, når der mangler en afløser for kirkesanger eller kirketjener og når der ved forskellige lejligheder mangler ekstra hænder. Det betyder noget at I vil bidrage. En stor tak til alle Jer, der giver en hånd, bager en kage eller spiller til en sang eller hvad det nu måtte være.

Musik – i form af koncerter - er der kommet rigtig meget af i kirken. Både Kammermusik Odense, Det fynske sangselskab og os selv i samarbejde med Odense Højskole forening har fyldt året med mange flotte koncerter. Vi har også selv arrangeret Piano og pizza, Cello og orgel m. Poul Balslev og Anne Vilain, og Carsten lavede sammen med dygtige musikalske bekendte festivalkoncerter til H.C. Andersen festivalen – nogle musikstuderende lejede kirken til deres eksamenskoncert. Ja - i sommer var det sågar ledsaget af argentinske tangotrin

Der er begejstring for den gode akustik der er i rummet – og vores flygel bliver flittigt brugt. Vi har dog hilst af med det fynske sangselskab, der fik en aftale om at være i Den Fynske operas lokaler. Men der kommer nok alligevel ikke til at mangle musik.

Ved sidste årsmøde blev der under evt. ytret et ønske om, at det var tiden at undersøge muligheden for en ny alberttavle og for at involvere en kunstner i det arbejde.

Det har også tidligere været nævnt, og der har været spurgt til hvilke tanker vi har i menighedsrådet om kirken og dens indvendige udseende. For at finde ud af, hvilke tanker vi egentlig havde, inviterede vi kunsthistorikeren Michael Wivel på besøg. Der kom mange tanker i spil og forslag til kunstnere vi kunne spørge, og vi blev opfordret til at tænke stort – og til at søge fonde, og så tidligt, at fondene også kunne gives indflydelse på, hvilken kunstner, vi skulle vælge.

Vi nedsatte et indretningsudvalg bestående af Inger, Jørgen, Henrik, Claus og mig selv. Og i oktober fik vi besøg af billedhuggeren Lotte Olsen, som vi fik en god samtale om kirkerummet med. Lotte Olsen talte om sammenhængen i kirkerummet og om lys, form og farve – og om et spænd i kultur mellem Claus Ørntofts kraftfulde mytologiske granitskulpturer ved indgangen til kirkens område, og den kommende letbanestation, med dens flydende liv af mange ind- og ud stigende mennesker bagved kirken. Alt i alt et meget inspirerende møde.

Vi har brugt noget tid på at kigge på, hvordan andre kirker har arbejdet med lys og lethed – som er nogle af de nøgleord, vi er enige om er vigtige.

Og da vi i november fik den fantastisk glædelige meddelelse at vi i Odense Valgmenighed havde modtaget en arv på knap 700.000 kr. fra Karen Christensen, begyndte der at tegne sig et billede af, at vi måske ikke kun behøver at arbejde med drømme.

Men hvad vi end måtte ende på, og hvad medlemmerne vil give os mandat til, så skal der ikke være tvivl om den ære det er at blive betænkt med så stor en arv. Vi håber den kan blive brugt til glæde for medlemmerne – også langt ind i fremtiden.

Med disse ord, vil jeg slutte menighedsrådets egentlige beretning, og invitere de øvrige medlemmer af indretningsudvalget til at præsentere de nyeste fremadrettede tanker om, hvordan der kan arbejdes med en udvikling af kirkerummet.